

[Statsministeren.]

Men jeg kan altså bekræfte, at et sådant tilsagn om revision af loven er givet, hvis altså vurderingerne skulle få de følger, som hr. Erhard Jakobsen har lagt op til. I øvrigt må man jo sige, at en lov altid kan revideres, og det er klart, at regeringen er villig til at overveje problemerne.

Bendix: Ja, så er den tur hen til kommoden og tilbage igen overstået, og vi er tilbage i det vante mønster, hvilket vel ikke kommer helt bag på nogen.

Jeg skal gøre et par enkelte bemærkninger til hr. Henning Philipsen og til boligministeren. Hr. Henning Philipsen siger, at ejer-lejerskitsen for de 207 kommuner, der er uden huslejerregulering i øjeblikket, er en garanti for lejerne. Hvad det var en garanti for, fik jeg ikke ganske fat i, men efter min opfattelse er det en garanti for, at huslejen holder sig oppe på et relativt højt niveau. Det fremgår så klart og så tydeligt, som det kan fremgå, af boligministeriets besvarelser i denne sammenhæng, at regulering af husleje-fastsættelsen har den virkning, at lejen bliver på et relativt højt niveau, måske snarest med en tendens opad end med en tendens nedad, og det hænger sammen med, at man kan støtte husleje-fastsættelsen til en af en offentlig myndighed godkendt leje. Det er en garanti for lejerne, men ikke en garanti for, at de kan få konkurrencens gode virkninger at føle, nemlig en nedadgående husleje.

Må jeg dernæst sige, at det glæder mig, at boligministeren nok en gang gentager — jeg har sådan set ikke været i tvivl om, at boligministeren mente det ganske oprigtigt — at han fortsat er villig til at se på, om det er rimeligt at indføre et kalkulationsprincip for huslejen i de områder, som i øjeblikket har en fri husleje-fastsættelse. Boligministeren vil altså se på det, og deri ligger, at boligministeren vil overveje, at der ikke skal indføres sådanne kalkulationsprincipper for lejen i de frie områder. Men hr. Henning Philipsen glæder sig over, at disse kalkulationsprincipper også for de frie områder nu bliver vedtaget. Her er en forskel. Jeg håber, at det er boligministeren, som også til efteråret vil kunne stå fast på sit standpunkt, og at det ikke er hr. Henning Philipsen, der også i denne sag får det sidste ord.

Må jeg dernæst sige til boligministeren, at jeg har på intet tidspunkt i denne debat haft noget ønske om at videregive oplysninger, som var ukorrekte, og jeg vil derfor gerne for klarhedens skyld spørge boligministeren: den formulering, der er i beretningsudkastet aftalt mellem de to partier, og som fastlægger, at der skal søges reserveret et beløb på indtil 250 mill. kr. årlig, hvor tidsbegrænset er den i givet fald? Vi har haft og kan sådan set med rette fortsat have det indtryk, at den tidsperiode, denne regel skal fungere i, skal være omtrent en 10 års periode. Hvis jeg tager fejl i denne opfattelse, er jeg glad for, at boligministeren korrigerer mig.

Hvad der er årsagen til, at beløbet er faldet fra 300 mill. kr. om året til 250 mill. kr. om året i sidste forhandlingsrunde, er det umådelig svært at skue igennem, men at der er en sammenhæng et sted, derom er der vist ingen tvivl.

Dahlgaard: Jeg har ligesom hr. Bendix hæftet mig ved forskellen mellem, hvad hr. Henning Philipsen sagde, og hvad boligministeren sagde om husleje-forholdene og huslejenævnene i de i dag ikke regulerede områder. Hr. Henning Philipsen sagde, at det skulle da rigtignok gennemføres dér, det, som var foreslået, og det skulle gøres for at sikre en nogenlunde rimelig behandling af lejerne i de 207 kommuner. Nu fremgår det af det materiale, vi har fået i boligudvalget, at der ikke er behov for at sikre lejerne i disse kommuner; huslejeniveau og huslejeudvikling adskiller sig ikke på ufordelagtig vis fra, hvad der foregår i de regulerede områder. Men nu vel, det er altså det, hr. Henning Philipsen siger, og så siger boligministeren, at der ikke skal indføres restriktioner i områder, hvor det ikke er nødvendigt. Det er klart, at disse to ting ikke hænger sammen, og så går man selvfølgelig ned i den aftale, der er truffet mellem de to partier, og som vi nu kender, i kraft af at vi har udkast til beretning om lovforslag nr. 232 og 233. Deri står i punkt 2:

„Ændring af lov om leje og af lov om midlertidig regulering af boligforholdene søges gennemført efter principperne i lovforslagene af 17. maj 1973 (F. 232 og F. 233).“

Disse forslag går ud på, at der skal indfø-